

طرز برخورد درست با

کارنامه بچه‌ها در دوران پساامتحانات

شاگرد تنبل مدرسه هم عزیز دل مامان و باباست!

مریم زاهدی

خبرنگار چارپیواری

بالاخره فصل امتحانات هم به پایان رسید و این روزها والدین و دانش‌آموزان منتظرند تا نتایج امتحانات اعلام شود. البته ممکن است برخی از نمره‌ها هم اعلام شده باشد و نتایج عملکرد بچه‌ها در برخی امتحانات مشخص شده باشد. خلاصه کلام این که این روزها فصل دروی تلاش دانش‌آموزان و والدین آنهاست و مشخص می‌شود کدام دانش‌آموز توانسته در امتحانات موفق عمل کند و کدام دانش‌آموز از این آزمون‌ها سربلند بیرون نیامده است. قدر مسلم این است که در تمام دوران‌های تحصیلی و در تمام مقاطع درسی فقط تعداد معدودی دانش‌آموز وجود دارند که می‌توانند شاگرد اول تا سوم کلاس و مدرسه باشند و بقیه دانش‌آموزان در گروه متوسط جای می‌گیرند و البته گروهی دیگر هم که تعدادشان مثل شاگرد اول‌ها زیاد نیست در دسته دانش‌آموزان ضعیف جای می‌گیرند و به قول امروزی‌ها نیاز به تلاش بیشتری دارند. روی سخن ما در این گزارش اما هیچ‌کدام از این گروه‌های دانش‌آموز و در هیچ‌یک از مقاطع درسی نیستند بلکه روی سخن ما با شما والدین عزیز و محترم است، بله شما! این که حالا در این ایام پساامتحانات و آماده شدن کارنامه‌های تحصیلی با فرزندان‌مان چگونه رفتار کنیم.

بچه درس خوان‌ها منقرض شده‌اند؟

گرچه با نگاهی به گزارش‌های رسمی منتشر شده درباره میانگین نمرات امتحانات دانش‌آموزان در سراسر کشور یکجورهایی باید فاتحه سواد دانش‌آموزان را خواند اما به هر حال این نمرات میانگین است و هنوز هم می‌توان امیدوار بود نسل بچه درس‌خوان‌ها منقرض نشده و هنوز هم می‌توان آنها را جست‌وجو و پیدا کرد. در عین حال گروه بزرگ‌تری از بچه‌ها در دسته درس‌نخوان‌ها و بازیگوش‌ها جای می‌گیرند؛ بچه‌هایی که از قضا ممکن است فرزند من و شما باشند و این روزها دل در دل‌مان نیست که بچه‌ها در امتحانات‌شان چه گلی کاشته‌اند و قرار است چه کارنامه‌ای را از آنها شاهد باشیم. با تمام اینها اما باید بدانیم رفتار درست ما در قبال کارنامه بچه‌ها می‌تواند در عملکرد آینده آنها تأثیر به‌سزایی داشته باشد چه کارنامه فرزندمان درخشان و با نمرات عالی و ۲۰ باشد و چه کارنامه‌ای با نمرات ناپلثونی یا حتی فراتر از آن.

با دانش‌آموز ناموفق خود چه کنیم؟

شاید دوران کودکی ما اگر یکی دو تا تجدیدی در کارنامه‌مان بود باید پیش از هر چیز خودمان را برای خوردن یک سیلی آبدار از پدر و مادر آماده می‌کردیم. اگر کار به جای باریک کتک خوردن نمی‌کشید، قطاری از ناسزا و توهین و تخریب شخصیت و شنیدن صفاتی مانند تنبل و خنگ و کودن، دیگر روی شاخش بود؛ رویکردی که همچنان هم از سوی برخی والدین پیگیری می‌شود اما اگر شما هم در مواجهه با کارنامه غیرقابل قبول فرزندتان از کوره درمی‌روید و او را با الفاظی از قبیل بی‌عرضه و کودن و ... نوازش می‌کنید باید بدانید ممکن است با چنین رفتاری فرزندتان را مایوس و ناامید و به نافرمانی بیشتر و حتی فرار از مدرسه بکشانید.

مرور علل عدم موفقیت

علل ناموفقیت فرزندتان را با همراهی خودش مورد بررسی قرار دهید. گاهی اوقات با یک برنامه‌ریزی بهتر می‌توان نقاط ضعف بچه‌ها را در درسی خاص برطرف کرد. **به او اطمینان دهید دوستش دارید؛** بچه‌ها دوست دارند تایید والدین را به دست بیاورند. ناکامی در امتحانات نباید باعث شود به‌گونه‌ای با فرزند خود رفتار کنید که او احساس کند شما از او ناامید شده‌اید یا دوستش ندارید زیرا این احساس، مانع تداوم تلاش او می‌شود. **مشورت با معلم و مشاور؛** برای بررسی بهتر چرایی ناکامی فرزندتان در امتحانات، خوب است با معلم و مشاور مدرسه هم مشورت داشته باشید تا بهتر بتوانید نقاط قوت و ضعف فرزندتان را پیدا و برایش برنامه‌ریزی کنید.

این موارد را به یاد داشته باشید

بدون شک همه دانش‌آموزان در امتحانات نتایج دلخواه و مناسب را به دست نمی‌آورند. توانمندی‌های فردی، شرایط خانوادگی و محیطی از جمله عواملی هستند که می‌توانند در نتایج نهایی امتحانات دانش‌آموزان تأثیرگذار باشند. پس یادتان باشد: **به فرزندتان برچسب نزنید؛** مواظب شخصیت فرزند خود باشید. به او برچسب‌هایی نظیر تنبل، کودن، بی‌عرضه و ... نزنید بلکه با تأکید بر نقاط مثبتش در وی انگیزه فعالیت ایجاد کنید. **تأکید روی توانمندی‌ها؛** همه ما آدم‌ها توانایی‌ها و

برخورد با دانش‌آموز موفق

بله درست است. اگر کارنامه فرزندتان پر از نمره‌های درخشان است، شما باید بدانید چگونه با او مواجه شوید؛ اینجا باید روی تلاش فرزندتان متمرکز شوید و به او یادآوری کنید این موفقیت را مدیون تلاش و برنامه‌ریزی است. اگر چند فرزند دارید و یکی از آنها توانسته کارنامه خوبی داشته باشد، مسئولیت شما سنگین‌تر است. حواس‌تان باشد بقیه بچه‌ها را با فرزند موفق‌تان مقایسه نکنید و به یک باره موقعیت پادشاهی خانه و خانواده را به او ندهید. البته نه به این معنا که فرزند موفق‌تان را تشویق نکنید اما این تشویق به گونه‌ای نباشد که او حس کند به قله‌های موفقیت رسیده است. در کنارش باشید و به او گوش‌زد کنید برای تداوم این مسیر باید به تلاشش ادامه دهد و برنامه‌ریزی مناسب داشته باشد.